

סֵדֶר הַחֲכָמָה לְיוֹם ה' אָדָר:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

ג וְעַל יְדֵי זֶה, נִלְקַח מִפְּנֵי חֲכָמַת תְּהֵלוּכֵי גִלְגָּלֵי הַרְקִיעַ, לִידַע כָּל הַהִשְׁתַּנּוּת וְעֵתִידוֹת הַבָּאִין עַל־יְדֵי גִלְגָּלֵי הַרְקִיעַ, וְנִמְסָר לָהֶם. כִּי מִתְחַלֵּה זֹאת הַחֲכָמָה נִמְסָרָה רַק לָנוּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים ד'): "כִּי הוּא חֲכָמְתְּכֶם וּבִנְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים", וְדָרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (שְׁכַת ע"ה): 'אִיזוֹ חֲכָמָה וּבִינָה שֶׁהִיא לְעֵינֵי הָעַמִּים, הֵיאֵ אֹמֵר: זֶה חֲשׂוֹב תְּקוּפוֹת וּמְזֻלוֹת.'

כִּי יֵשׁ בְּזֶה שֶׁכָּל, שִׁישָׁאֵר הַסּוּד אֶצְלָנוּ, אַף עַל־פִּי שְׁמוֹדִיעִין לָהֶם הַחֲכָמָה. כִּי בּוֹדְאֵי צָרִיד לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַחֲכָמָה, כִּדִּי שִׁידְעוּ מִחֲכָמְתָנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִין חֲכָמָה זוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב: "כִּי הִיא חֲכָמְתְּכֶם" וְכוּ'. וְאִם כֵּן, מֵאַחַר שְׁמוֹדִיעִין לָהֶם, אִינּוּ סוּד, כִּי הֵלֵא גַם הֵם יוֹדְעִין. אֲךְ יֵשׁ בְּזֶה שֶׁכָּל, שִׁיכוֹלִין לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַחֲכָמָה, וְאֵף עַל פִּי כֵן יִשָּׂאֵר הַסּוּד אֶצְלָנוּ. וְזֶה בְּחִינַת: "כִּי הִיא חֲכָמְתְּכֶם וּבִנְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים". לְעֵינֵי הָעַמִּים דִּיקָא, דְּהֵינּוּ שֶׁהִיא רַק לְעֵינֵי הָעַמִּים בְּשָׁעָה שְׁמוֹדִיעִין לָהֶם, וְתִכְף אַחַר כֵּךְ אִינָן יוֹדְעִין כָּלֵל, רַק יוֹדְעִין שֶׁהַסּוּד אֶצְלָנוּ. כִּי אִין אָנוּ מוֹדִיעִין לָהֶם זֹאת הַחֲכָמָה בְּעֶצֶם, שֶׁהִיא סוּד הָעֵבוֹר, רַק שִׁישׁ בְּזֶה שֶׁכָּל, שִׁיכוֹלִין לְהִרְאוֹת זֹאת הַחֲכָמָה לְעֵינֵיהֶם לְבַד, לְמַעַן יִדְעוּ שֶׁזֹּאת הַחֲכָמָה הִיא אֶצְלָנוּ, אֲבָל עֶצֶם סוּד הַחֲכָמָה נִשָּׂאֵר אֶצְלָנוּ.

וְזֶהוּ בְּחִינַת סוּד הָעֵבוֹר, שֶׁאִינּוּ נִמְסָר רַק לְגְדוּלֵי הַדּוֹר, שִׁישׁ לָהֶם נְשָׁמוֹת גְּדוּלוֹת. כִּי תְּהֵלוּכוֹת הַגִּלְגָּלִים הוּא עַל־יְדֵי שְׁכָלִיִּים, שֶׁהֵם הַמְּלֹאכִים. וְכָל גִּלְגָּל וְגִלְגָּל יֵשׁ לוֹ שְׁכָל מִיְחָד, דְּהֵינּוּ מְלֹאךְ, שֶׁמִּתְנַהֵג עַל־יְדוֹ. וְעַל־יְדֵי־זֶה הוּא הַשְׁתַּנּוּת הַלּוּף הַגִּלְגָּלִים,

שְׁזֵה הַגְּלָגַל מִהֵלֶךְ בְּחֹדֶשׁ, וּבְזֵה הַסֵּדֶר, וְזֵה הַגְּלָגַל מִהֵלֶךְ בְּשָׁנָה
 אֹי יוֹתֵר, וְיִשׁ גְּלָגַל שְׁצָרִיךְ זְמַן רַב כַּמָּה אֲלָפִים שָׁנִים עַד שְׁמֹסַב.
 וְהַכֹּל לְפִי הַשְּׁתַנּוֹת הַשְּׂכָלִיִּים, שֶׁהֵם מִשְׁתַּנִּים לְפִי רְחוּקָם מִהָעֵלָה,
 וְכִמוּ כֵן מִתְנַהֲגִים הַגְּלָגְלִים. וְכָל אֱלוֹ הַשְּׂכָלִיִּים, כָּלָם מְקַבְּלִים
 מִהַמְּנַהֵיג הַכּוֹלֵל, שֶׁהוּא שֶׁכָּל הַכּוֹלֵל, שֶׁהִיא הַנְּשֹׂמָה, שְׂכָלָם
 מִתְנַהֲגִים עַל יָדָהּ. בְּבַחֲיַנַּת (אִיּוֹב ל"ב): "וְנִשְׁמַת שַׁדַּי הַתְּבִינִם",
 שֶׁהַנְּשֹׂמָה שׁוֹפֵעַ הַשְּׂכָל בָּהֶם. וְעַל כֵּן הַנְּשֹׂמָה נִקְרָאת שָׁמַיִם,
 שֶׁהוּא כָּלִיּוֹת הַגְּלָגְלִים. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים נ): "יִקְרָא אֵל הַשָּׁמַיִם
 מֵעַל", זֶה הַנְּשֹׂמָה (סְנֵהֲדָרִין צ"א). כִּי הַנְּשֹׂמָה הוּא מְנַהֵיג הַכּוֹלֵל, שֶׁל
 כָּל הַגְּלָגְלִים כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן הַנְּשֹׂמָה נִקְרָאת גְּלָגְלֵתָא, עַל שֵׁם גְּלָגְלֵי
 הַרְקִיעַ שֶׁמִּתְנַהֲגִים עַל יָדָהּ. וְעַל כֵּן אֱלוֹ הַנְּשֹׂמֹת הַגְּדוֹלוֹת,
 בְּקִיּאִין בְּסוּד הָעֵבוֹר, כִּי מִי יוֹדֵעַ הַנְּהַגְתָּם כְּמוֹ הַמְּנַהֵיג.

וְאֵלֹ הַנְּשֹׂמֹת הַגְּדוֹלוֹת צָרִיכִין שִׁיְהִיָּה לָהֶם גּוֹף בְּבַחֲיַנַּת
 (יִשְׁעִיָּה ד): "פְּרִי הָאָרֶץ", בְּחִינַת אֲוִירָא דְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. כִּי
 כְּשֶׁהָאֲוִיר מִתְקַדֵּשׁ בְּבַחֲיַנַּת אֲוִירָא דְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי כָּל הַפְּרוֹת
 וְהַתְּבוּאָה הַגְּדוֹל שָׁם, שֶׁמֶהֶם נִזּוֹן הָאָדָם, וּמִשָּׁם בָּא הַטָּפָה זְרַעִיּוֹת,
 הַכֹּל הוּא בְּבַחֲיַנַּת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּמִשָּׁם נִרְקָם הַגּוֹף, בְּבַחֲיַנַּת
 (תְּהִלִּים קל"ט): "רְקִמָתִי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ", בְּחִינַת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי
 הַגּוֹף בְּבַחֲיַנַּת פְּרִי הָאָרֶץ. וְאֲזִי רְאוּי לְקַבֵּל נְשֹׂמָה גְּדוֹלָה,
 בְּבַחֲיַנַּת: "יִקְרָא אֵל הַשָּׁמַיִם מֵעַל" – זֶה הַנְּשֹׂמָה, "וְאֵל הָאָרֶץ"
 – זֶה הַגּוֹף' (שָׁם סְנֵהֲדָרִין). כִּי הַנְּשֹׂמָה לְפִי הַגּוֹף, כְּשֶׁהַגּוֹף זָךְ וְנָקִי,
 יְכוּל לְקַבֵּל נְשֹׂמָה גְּדוֹלָה, וְכֵן לְהַפְּדָהּ. וְעַל כֵּן יֵשׁ מְדִינֹת שְׂשֹׁכְלָם
 עָב וּמְגֻשָּׁם, וְכֵן יֵשׁ מְדִינֹת שְׂשֹׁכְלָם זָךְ וְצָלוּל. וְהַכֹּל לְפִי הַמְּדִינָה,
 לְפִי הַמָּזוֹן הַיּוֹצֵא מִמֶּנָּה. וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי שְׁנַתְּגָרְשִׁין מִבְּחִינַת
 אֲוִירָא דְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי בְּחִינַת הַנִּ"ל, אֲזִי אֵין יְכוּלִין

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תמוז - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

להתרגם גופים זכים, ואין יכולין לקבל נשמה גדולה, ועל-ידי-זה
נלקח סוד העבור מאתנו:

וזה שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (פ'תבות קי"ב) "והיתה ידי אל
הנביאים החוזים שוא וגו' בסוד עמי לא יהיו" - 'זה סוד
העבור'. "ובכתב בית ישראל לא יכתבו" - 'זה סמיכה'. "ואל
אדם בני ישראל לא יבואו" - כמשמעו. הינו כנ"ל, 'בכתב
ישראל לא יכתבו - זה סמיכה, הינו על-ידי סמיכה שמסמיכין
בשם רבי, את שאינם הגונים, על-ידי-זה מחלישין כתב ישראל
כנ"ל. וזהו: 'אל אדם ישראל לא יבואו', הינו שנתגרשין
מבחינת אורא דארץ-ישראל כנ"ל. וזהו 'בסוד עמי לא יהיו' - זה
סוד העבור, שעל-ידי-זה נלקח מאתנו סוד העבור כנ"ל: וכל זה
על-ידי המותרות הנ"ל:

ד ועל-ידי-זה אין לו עצה שלמה לעולם, ותמיד אינו יכול
לתת עצה לנפשו, והוא תמיד מספק. כי כל
עצותיו בבחינת עצות נבערות (ישעיה י"ט). עצת נשים. כי הטנפת
של המותרות עולה אל הלב, בבחינת (יחזקאל י"ד): "העלו גלוליהם
על לבם". ונעשה לבו מטנף כמו בית הכסא, שהוא מקום עצת
הנשים. כמאמר רב עילש (ג'טין מ"ה): 'נשי - כל מלי מסדרין בבית
הכסא, ששם כל עצתם:

ה אך מי שכבר נשקע באלו המותרות, יש מים שהוא מטהר
מזאת הטנפת, בבחינת (יחזקאל ל"ו): "וזרקתי עליכם מים
טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליהם אטהר אתכם".
ואזי בא לעצה שלמה, בבחינת (שם ל"ז): "ולא יחצו לשתי ממלכות
עוד, ולא יטמאו עוד בגלוליהם". שעל-ידי שנתהרין מהגלולין
והטנפת הנ"ל, על-ידי-זה, ולא יחצו לשתי ממלכות, בבחינת

עצות, כמו שכתוב (דניאל ד): "מלכי ישפר עלך", הינו שזוכה לעצה שלמה. כי על-ידי המים הנ"ל, נעשים אצלו עצות שלמות, בבחינת (משלי כ): "מים עמקים עצה בלב איש":

ואלו המים, הם בחינת מחלקת, בחינת (במדבר כ): "מי מריבה".
ועל כן מחלקת נקרא פלגתא, בחינת (תהלים ס"ה): "פלג אלקים מלא מים". כי מכל מחלקת נעשה ספר, בחינת שאלות ותשובות. כי המחלקת היא שאלה וקשיא, שמקשין ושואלין עליו. והוא שב בתשובה, ועל-ידי-זה הוא משיב ומתריץ השאלה, ונעשה מזה בחינת ספר שאלות ותשובות. כי על-ידי התשובה, על-ידי-זה נתחדשים אצלו כמה ספרים.

כי יש כמה ספרים עכשו, וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים להעולם. ובתחלה כשלא היה לו אמונת חכמים, אזי היו כל הספרים אצלו כלא, כי היה מלעיג עליהם, כמו שכתוב (קהלת י"ב): "עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה" וכו', דהינו שמלעיג על רבוי ספריהם, ואזי כלם כלא אצלו. וכששב בתשובה על-זה, אזי נתחדש אצלו בכל פעם ספר, כי חוזרים ונחשבים אצלו כל הספרים שבתחלה היו בעיניו כלא. והכל לפי המחלקת, כי הוא מסתכל ומתבונן בהמחלקת, מפני מה הם חולקים כך, באלו הדבורים, ולא באפן אחר. ועל-ידי-זה מתבונן איך לשוב בתשובה, ולתקן האמונת חכמים. כי משם נמשך המחלקת, על-ידי שפגם באמונת חכמים. ולפי התשובה, לפי המחלקת, כן הוא חוזר ושב אל אמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר, כי חוזר ונחשב בעיניו מה שהיה בתחלה בעיניו כלא. וכן בכל פעם לפי המחלקת, כן התשובה, ששב וחוזר אל האמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר אחר, כי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תמד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

חוזר ונחשב בעיניו עוד איזה ספר אחר, שבתחלה היה מלעיג עליו, והיה בעיניו כלא כנ"ל. ועל כן, על-ידי המחלקת נעשה ספר. וזה בחינת (איוב ל"א): "וספר כתב איש ריבי", שעל-ידי ריב ומחלקת נעשה ספר:

ויש צדיקי הדור שאמונתם שלמה בודאי, ואף-על-פי-כן יש עליהם מחלקת. הוא בבחינת (ישעיה נ"ג): "והוא חטא רבים נשא" וכו', (שם): "ועוונותם הוא יסבל", הינו שיש לו מחלקת בשביל העולם. ועל-ידי המחלקת שיש עליו, על ידי זה מתקן האמונת חכמים אצל ההמון עם:

ויש שיש עליהם מחלקת, מחמת שאין להם אמונה בעצמן, ואינם מאמינים בחדושי תורה שלהם שהם מחדשים, ואינם מאמינים שיש להשם יתברך שעשועים גדולים מחדושים שלהם. ועל-ידי-זה שאין להם אמונה בחדושים של עצמן, על-ידי-זה הם מתרשלין בחדושיהם שלהם. ועל כן בא עליהם מחלקת, ועל-ידי-זה הם שבים בתשובה, וחוזרים ונחשבים אצלן חדושיהם שלהם, וחוזרים ומחדשים, ונעשה מזה ספר:

ולפעמים נעשה מזה ספר למעלה, שעל-ידי-זה שזה שואל ומקשה, וזה שב בתשובה, ועל-ידי-זה משיב ומתריץ. על ידי זה נעשה ספר למעלה, בבחינת (מלאכי ג'): "אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע ויכתב ספר":

סדר קצור לקושי מזהרני"ת ה'מ"ז:

ד גם על-ידי פגם אמונת חכמים אין לו עצה שלמה לעולם והוא תמיד מספק ועצתו חלוקה לכאן ולכאן. כי על-ידי פגם זה על-ידי שנדון במותרות כנ"ל נעשה לבו מטנף כמו בית הכסא שהוא מקום עצת הנשים כמאמר רב עיליש (גפין מ"ה). ואז כל עצותיו

הם עצות נבוערות ואינו יודע לגמר עצה שלמה בלבו איך להתנהג בשום דבר:

ה כל המלעיג על הספרים הקדושים שהולכים על-פי תורתנו הקדושה הוא נדון גם כן בצואה רותחת. ואינו זוכה להוציא ולקבל מלמודו הנהגות ישרות ותמיד עצתו חלוקה עד שישוב על-זה בתשובה שלמה ואז יתתקן כל הנ"ל:

ו מי שכבר נשקע באלו המותרות יש מים שמתהר מזאת הטנפת בחינת: "וזרקתי עליכם מים טהורים וכו' ומכל גלוליכם אטהר אתכם" (יחזקאל ל"ו כה). ואלו המים הם בחינת מחלקת שנקרא פלוגתא בחינת: "פלג אלקים מלא מים" (תהלים ס"ה י) כי על-ידי המחלקת שבא עליו הוא שב בתשובה ומתקן פגם אמונת חכמים. כי עקר המחלקת שבא על האדם הוא מחמת פגם אמונת חכמים ולפי גודל הפגם כן בא עליו מחלקת. ועל כן על-ידי המחלקת יוכל להתבונן איך פגם באמונת חכמים ולשוב על-ידי זה לאמונת חכמים ועל-ידי זה יתתקן כל הנ"ל. ויש צדיקי הדור שאמונתם שלמה בודאי ואף-על-פי-כן יש עליהם מחלקת והוא בבחינת: "והוא חטא רבים נשא" וכו' (ישעיה נ"ג יב), שסובלין צער המחלקת בשביל פגם אמונת חכמים של העולם, ועל-ידי המחלקת שבא עליהם מתקנים אמונת חכמים אצל ההמון עם:

סדר חשי מותר"ן הימני:

להתרחק מחקירות ולהתחזק באמונה:

תז (א) מספרי החקירות וכו' ספר הרבה מאד כמה פעמים ואמר עלינו מאד מאד לבלי לעיין בהם ולהביט בהם כלל חם ושלום. והפליג מאד בגדל האסור, כי הם מבבלים דעת האדם מאד

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תמו' - אמר מוהר"ש"ל "צריך לציין מקומו שיהיה צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בדעות זרות שאינם מסכימים כלל לדעת תורתנו הקדושה. גם אינם מאמינים בישדים אשר בכל דברי רבותינו זכרונם לברכה מבאר ההפך. בפרט כפי מה שזכינו לספרי הזוהר הקדוש וספרי האר"י זכרוננו לברכה והבעל-שם-טוב זכרוננו לברכה, וכיוצא, שהם כלם מיסודים על-פי רוח-הקדש, ומעוררים את האדם מאד לעבודתו יתברך באמת.

על-כן כל מי שרוצה לחום על עצמו הוא צריך להתרחק מאד בתכלית הרחוק מספרי המחקרים שחברו קצת הקדמונים, כגון ספרי המפרשים על המקרא הנדפסים אצל המקראות גדולות החולקים בדרכי החקירות, וכיוצא בהם אין צריכים לפרטם.

וגם על ספר העקדה אמר גם-כן שלא ללמד אותו. ואמר כי ספר העקדה הוא ספר פשר. רק מחמת שמביא דברי המחקרים והקשיות שלהם. וכן שער היחוד בספר חובות הלכות וספר העקריות ומלת ההגיון להרמב"ם ומורה-נבוכים, וכן שאר ספרי המחברים הכל באשר לכל הם אסור גדול מאד ללמד אותם, כי הם פוגמים ומבלבלים מאד את האמונה הקדושה. אשרי מי שאינו יודע מהם כלל והולך בתמימות, כי לא באלה חלק יעקב וכו'.

(השמטה) ואמר שלפי דבריהם המועטים אין הקדוש ברוך הוא יכול לשנות בריה קלה אפילו זבוב וכו' כל כך נבוכו ונתעו בשיטות חכמתם. ואמר מה שכתוב שם בספריהם "וכי אפשר שיהיה נעשה מהמשולש מרובע?" אמר רבנו ז"ל: אני מאמין שהשם יתברך יכול לעשות מהמשולש מרובע, כי דרכי השם נעלמות.

וכבר מבאר מזה כמה פעמים, אך צריכין לכפל ולשנות אזוהרה זו כמה פעמים לגדל עצם אסור המכשלה הזאת הנוגע באמונתנו הקדושה. ורבנו זכרוננו לברכה היה כופל באזוהרה זו

בְּמָה וּבְמָה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר. וּבְכֹל פַּעַם שֶׁהָיָה מְדַבֵּר מֵאֵלֹו
הַסְּפָרִים הָיָה מְפָלִיג מְאֹד בְּגִדְל הָאֶסוּר לְלַמֵּד אֵלֹו הַסְּפָרִים שֶׁל
חֻקִּירוֹת. וְהִזְהִיר מְאֹד לְהִתְרַחֵק מֵהֶם בְּתַכְלִית הַרְחֹוק לְבְּלִי
לְהַבִּיט בָּהֶם כָּלָל. בְּפָרֵט אֵלֹו הַחֲבוּרִים שֶׁחֲבָרוּ הַמְּחַקְרִים
שֶׁבְיָמֵינוּ, אֵין צָרִיךְ לֹאמֵר שֶׁצָּרִיךְ לְבָרַח מֵהֶם לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנִּי
שַׁחַת לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם.

וּמֵרַגְלָא בְּפוּמָה דְּרַבְנֵנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה לֹאמֵר כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת
לַהֲשֵׁם עַל אֲשֶׁר שָׁלַח לָנוּ אֶת נַאֲמָן בֵּיתוֹ הוּא מִשָּׁה רַבְנֵנוּ עָלֵינוּ
הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְּבֻכוֹת, וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְצִוָּה
עָלֵינוּ לְהֵאֱמִין בַּהֲשֵׁם בְּלִי שׁוֹם חֻקִּירוֹת כָּלָל, וְלִקְיִים אֶת כָּל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה וְהַמְּצוּוֹת כְּפִשׁוּטָן. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לֵילֵךְ בְּתַמִּימוֹת וְכוּ'.

(גַּם מֵה שְׁמוּבָא בְּהַרְמַב"ם בְּסֵפֶר הַיָּד קִצַּת חֻקִּירוֹת כְּגוֹן בְּהַלְכוֹת יְסוּדֵי הַתּוֹרָה וּבְהַלְכוֹת
דְּעוֹת, וּבְתַחֲלַת הַלְכוֹת עֲבוּדָה זָרָה, צָרִיךְ גַּם־כֵּן לְבָרַח מֵהֶם וּלְבְּלִי לְהִסְתַּכֵּל שָׁם כָּלָל.
וּבְכֹל מְקוֹם שֶׁהוּא מְדַבֵּר מִחֻקִּירוֹת צָרִיךְ לְבָרַח מִשָּׁם מְאֹד):

סֵדֶר לְקוּטֵי עֵצוֹת הַיּוֹמִי:

מֵה כְּשֶׁהַחֲכָמָה בְּקִיּוּמָהּ וּבְשִׁלְמוֹתָהּ אֲזִי יָכוֹל לְהַכְנִיעַ כָּל הַצָּרִים
הָרוֹדְפִים אַחַר חֲלוּשֵׁי הַכַּחַשׁ שֶׁבְיִשְׂרָאֵל וּלְהַכְנִים אוֹתָם לְעֲבוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכֵה לְחַדֵּשׁ חַדוּשֵׁין דְּאוּרִיתָא בְּשַׁבָּת עַל
חַד תֵּרִין (שם).

מִן עַקֵר שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא הוּא לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמוֹ הַגָּדוֹל
יִתְבָּרֵךְ וּלְדַעַת וּלְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה סְמוּכִין וּקְרוּבִין
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָל מֵה שֶׁמְכִירִין וְיוֹדְעִין אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּיוֹתֵר,
סְמוּכִין אֵלָיו בְּיוֹתֵר, כִּי שְׂאֵר כָּל הַדְּבָרִים כָּלָם יִתְבַּטְּלוּ לְעֵתִיד,
וְלֹא יִשָּׂאֵר לְעֵתִיד רַק זֹאת הַבְּחִינָה לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְדַעַת אוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה כָּל שֶׁעָשׂוּ עוֹלָם הַבָּא (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן־תְּנִינָא, סִימָן ב.).

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יָעֹבֵד

ב'תמוז - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מז עקר האדם הוא הדעת, ומי שאין בו דעת אינו מן הישוב ואינו מכנה בשם אדם כלל, רק הוא היה בדמות אדם. ועקר הדעת הוא דעת דקדושה, דעת תורתנו הקדושה, לידע כי יש אלקים שליט ומשגיח בארץ ולעשות רצונו ומצותיו יתברך. וכשזוכה לדעת הזו בשלמות הוא נצול מכל החטאים והעונות, כי אין אדם עובר עברה אלא-אם-כן נכנס בו רוח שטות, אבל כשממשיך עליו הדעת הקדוש הזו לזכר בהשם יתברך בכל עת, בודאי ינצל מחטאים (שם ז).

מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך ואינם מתקרבים אליו יתברך הוא רק מחמת שאין להם ישוב הדעת ואינם מישבין עצמן. והעקר הוא להשתדל לישוב דעתו היטב, מה התכלית מכל התאוות ומכל עניני עולם הזה הן תאוות הנכנסות לגוף, הן תאוות שחויץ לגוף, כגון כבוד וכיוצא, ואז בודאי ישוב אל ה' (שם י).

מט עקר ישוב הדעת הוא על-ידי שמחה, כי על-ידי השמחה המחמיש ויכול להנהיג המח ברצונו לחשב על תכליתו הנצחי; אבל על-ידי מרה שחרה ועצבות המח והדעת בגלות, וקשה לו לישוב דעתו. נמצא שעצבות היא מניעה גדולה מאד לעבודת השם יתברך (שם).

נמי שיש לו דעת שלם הוא יודע שכל הזמן של העולם אינו כלום, כי עקר הזמן הוא מחסרון הדעת; אבל כל מה שהשכל נתגדל יותר, הוא רואה ומבין בטול הזמן ביותר. ועין בפנים שמסביר זאת היטב, וגם בחוש רואין פריחת הזמן מאד מאד כצל עובר ממש וכענן כלה וכו'. ואם תשים לב לזה, תנצל מדאגות עולם הזה הרבה ותתחזק הרבה לחטף בכל פעם כל מה שתוכל

שִׁיבְלִיחָךְ לְנִצְחָה, שְׁשֵׁם הוּא לְמַעַלָּה מִהַזְמַן לְגַמְרִי, כִּי הוּא עוֹלָם הַנִּצְחִי (שם סא).

סדר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

רכד בְּעֵינַיִן מַה שְׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה (חגיגה יא:) שְׁאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל מַה לְמַעַלָּה מַה לְמַטָּה מַה לְפָנַיִם מַה לְאַחֹר, אָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁכָל אָדָם וְאָדָם יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת מַה לְמַעַלָּה מַה לְמַטָּה וְכוּ' לְפִי מִדְרָגָתוֹ שְׁאָסוּר לוֹ לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם כִּי אֵצֶל קִצָּת, מִסְתַּיִם שְׁכָלוֹ אֵצֶל הַגְּלִגְלִיּוֹת וְרַקִּיעִים וְאָסוּר לוֹ לְהִסְתַּכֵּל לְהִלָּךְ יוֹתֵר וְגַם כָּל הַפִּילוֹסוֹפִים וְהַמַּחְקָרִים, כָּל שְׁכָלָם וְחַקִּירָתָם הוּא רַק עַד הַגְּלִגְלִיּוֹת וְלְמַעַלָּה מִזֶּה אֵין יוֹדְעִים כְּלוּם וְגַם בְּמַה שֶׁתַּחַת הַגְּלִגְלִיּוֹת טָעוּ הַרְבֵּה בְּכַמָּה דְבָרִים עַד שֶׁנִּפְּלָו בֵּינֵיהֶם מַחְלֹקוֹת גְּדוֹלוֹת בְּכָל דָּבָר וּכְבָר מְבֹאָר שְׁאָסוּר לְהִסְתַּכֵּל בָּהֶם כְּלָל וְהַכְּלָל שְׁכָל אָדָם בְּמָקוֹם שֶׁמִּסְתַּיִם שְׁכָלוֹ אָסוּר לוֹ לְהִלָּךְ יוֹתֵר כִּי זֶהוּ אֵצֶלוֹ בְּחִינַת מַה לְמַעַלָּה מַה לְמַטָּה רַק לְסַמֵּךְ עַל אֲמוּנָה לְבַד:

רַכָּה רַבֵּנוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, כְּשֶׁתִּיָּה בְּאוּמָאן שָׂאֵל אוֹתוֹ אֶחָד אִם אֶפְשָׁר לִידַע חֲכָמַת הַקְּבָלָה בְּלִי תַעֲנִיתִים וּמְקוֹאוֹת כִּי אֶחָד אָמַר שְׂאִי אֶפְשָׁר לִידַע הַקְּבָלָה כִּי אִם וְכוּ' הַשִּׁיב:

אֶפְשָׁר לִידַע הַחֲכָמָה בְּלֹא הַנִּ"ל כִּי הוּא חֲכָמָה וְכוּ' וְאָמַר אָז שְׂמַה שְׂקִישָׁה לְהַבִּין סֵפֶר הַ"עֵץ חַיִּים" וְכוּ', הוּא מַחְמַת שְׂלֹא נִכְתָּב

כְּסֵדֶר:

וְאָמַר שְׁבְמָקוֹם שְׁחֲכָמַת הַפִּילוֹסוֹפִיָּא מִסְתַּיְמַת שָׁם מִתְּחִיל (חֲכָמַת הַתַּמָּת שֶׁהוּא) חֲכָמַת הַקְּבָלָה (פְּרוּשׁ כִּי הַפִּילוֹסוֹפִים לֹא חָקְרוּ כִּי אִם עַד הַגְּלִגְלִיּוֹת, וּמִשָּׁם וְלְמַעַלָּה אֵין יוֹדְעִים מְאוּמָה וְגַם בְּהַחֲכָמוֹת שֶׁמִּהַגְּלִגְלִיּוֹת וְלְמַטָּה גַם כֵּן הֵם נְבוֹכִים מְאֹד בְּרַבָּם כְּכָל פִּיֶּדוּעַ לָהֶם בְּעִצְמָם וְחֲכָמַת הַקְּבָלָה מִתְּחִלָּתָה בְּמָקוֹם שֶׁמִּסְתַּיְמַת חֲכָמַת דְּהֵינּוּ מִהַגְּלִגְלִיּוֹת וְלְמַעַלָּה כִּי כָּל עוֹלָם הָעֵשִׂיָּה עִם הַגְּלִגְלִיּוֹת בְּכָלֵל, כּוֹלֶלֶת חֲכָמַת

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

בֵּית הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה רִנְיָהּ וְזֶה לְ"עֵד" לְעַד לְעַד מִקֻּדָּה שֶׁדָּף לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל"ע
זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְנִצְחָה" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת

הַקְּבָלָה בְּתִבָּה אַחַת שֶׁהוּא עוֹלָם הָעֲשִׂיָּה וְכָל חֲכָמַת הַקְּבָלָה הוּא מְעַשְׂיָּה וְלִמְעָלָה שֶׁהוּא יִצְרָה וּבְרִיאָה וְאַצִּילוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה וְכוּ' וְגַם בְּעֲשִׂיָּה בְּעֲצָמָה בְּפְנִימִיּוֹת הָעֲשִׂיָּה דְהִינּוּ רוּחָנִיּוֹת הָעֲשִׂיָּה אֵין לְהַפִּילוֹסוֹפִים שׁוּם יְדִיעָה כָּלֵל אֲבָל חֲכָמַת הַקְּבָלָה מְדַבֶּרֶת רַק מִשָּׂרֵשׁ הָעֲשִׂיָּה בְּרוּחָנִיּוֹת וּמִשָּׂם וְלִמְעָלָה נִמְצָא שְׁבִמְקוֹם שְׁמִסְתִּימָת חֲכָמָתָם שֶׁל הַמַּחְקָרִים מִשָּׂם מִתְחַלֶּת חֲכָמַת הַקְּבָלָה):

גַּם אֲנֹכִי שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקָּדוֹשׁ לְעֵנִין הַשְּׂגוֹתָיו הַנּוֹרָאִים שֶׁדִּבֶּר כַּמָּה פְּעָמִים מִזֶּה וְאָמַר:

הֲלֹא אֲצֵל הַמַּחְקָרִים מִסְתִּימָת יְדִיעָתָם בְּגִלְגָּלִים וְנִדְמָה לָהֶם שְׁמִשָּׂם וְלִמְעָלָה הוּא רַק עֵצֶם הָאֱלֹהוֹת יִתְבָּרַךְ וּבְאַמָּת כָּל לְמוֹד הַקְּבָלָה הוּא בְּעוֹלָמוֹת וּמְדִרְגוֹת שְׁמִשָּׂם וְלִמְעָלָה כְּמוֹ כֵּן אֲפִלוֹ מִי שֶׁהִשְׁיֵג חֲכָמַת הַקְּבָלָה הַיָּטֵב שֶׁהוּא חֲכָמַת הָאֱמֶת אַף עַל פִּי כֵּן אֵין חֶקֶר לְתַבּוּנָתוֹ כִּי עֲדִין יֵשׁ גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ וְכוּ':

וְכֵן פַּעַם אַחַת רָאָה סֵפֶר אֶחָד שְׁמִלְקָט מִכְתָּבֵי הָאֵר"י זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁאֵינָם מְצוּיִים, שֶׁמְדַבֵּר מֵהַשְּׂתַלְשְׁלוֹת וְהַמְדִרְגוֹת שֶׁקָּדָם הָאֲצִילוֹת שֶׁהוּא עוֹלָם הַמְּלָבוֹשׁ וְכוּ' כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסֵפֶר "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה" וְכוּ' וְדִבֶּר עִמִּי מִזֶּה, וְנִפְלְאָתִי מְאֹד עַל זֶה מֵה שֶׁיֵּשׁ לְמוֹד בְּקְבָלָה גַּם לְמַעְלָה מֵאַצִּילוֹת וְנִדְמָה לִי שֶׁאֵין גְּבוּהָ יוֹתֵר וְשֶׁחֵק, וְאָמַר אֲזוֹ גַּם כֵּן: הֲלֹא אֲצֵל הַמַּחְקָרִים נִדְמָה שְׁמִסְתִּימָת הַיְדִיעָה בְּגִלְגָּלִים וְכוּ', כִּנְזֹכֶר לְעֵיל וְכוּנָתוֹ הָיָה כְּמוֹ כֵּן אֲפִלוֹ בִּידִיעַת הָאֱמֶת לְמַעְלָה לְמַעְלָה יֵשׁ עוֹד גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וְכוּ' כִּי לְגִדְלָתוֹ אֵין חֶקֶר וְעֵנִין זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר בְּכֹתֵב:

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמִי:

(י) כְּסוּי בּוֹר וּדוֹת אֵין נִטְלִים אֲא"כ יֵשׁ לָהֶם בֵּית אַחִיזָה דֹאז מוֹכַח שֶׁהוּא כְּלִי וְשֶׁל כְּלִים אֲפִילוֹ הֵם מַחוּבְרִים בְּטִיט יְכוּלִים לִיטֹל אֲפִילוֹ אֵין לָהֶם בֵּית אַחִיזָה וְהוּא שֶׁתְּקַנָּם וְעֵשָׂה בָהֶם מַעֲשָׂה

והכינם לכך או שנשתמש בהם מבע"י וכסוי חביות הקבורות בקרקע לגמרי צריכות בית אחיזה: (יא) מחט שלמה מותר לטלטלה ליטול בה את הקוץ ניטל חודה או חור שלה אסור וחדשה שלא ניקבה עדיין מותר: (יב) שירי מחצלאות מותר לטלטלם דחזי לכסות בהו טינופא ואם זרקן לאשפה מבע"י אסור לטלטלם: (יג) שירי מטלניות שבלו אם יש בהם ג' אצבעות על ג"א מותר לטלטלן וא"ל אסור ויש מתירין אפילו אין להם ג' על ג' ובלבד שלא יהיו טליתות של מצוה: (יד) מנעל חדש מותר לשמטו מעל הדפוס אע"פ שמלאכתו לאיסור כיון דשם כלי עליו מותר לטלטלו לצורך מקומו: (טו) סנדל שנפסקה רצועה הפנימית עדיין תורת כלי עליו ומותר לטלטלו נפסקה החיצונה בטל מתורת כלי ואסור לטלטלו ואם הוא בכרמלית מותר לכרוך עליו גמי לח שהוא מאכל בהמה לתקנו שלא יפול מרגלו ובחצר שהוא נשמר שם אסור: (טז) חלוק שכבסו אותו ותחבו בו קנה ליבשו יכול לשמטו מעל הקנה אבל ליקח הקנה מתוכו אסור לפי שאינו כלי ואם תחבו בו כלי מותר ליטלו מתוכו אפילו הוא מלאכתו לאיסור כירה שנשמטה אפילו אחת מירכותיה אסור לטלטלה: הגה וכן ספסל ארוך שנשמט א' מרגליה כ"ש שתים דאסור לטלטלה ולהניחה על ספסל אחרת ולישב עליה אפילו נשברה מבע"י (תרומת הדשן סימן ע"א) אא"כ ישב עליה כך פעם אחת קודם השבת (ב"י סוף סימן שי"ג) גם אסור להכניס הרגל לשם משום בנין (ב"י שם): (יז) לבנים שנשארו מהבנין מותר לטלטלם דמעתה לא קיימי לבנין אלא למוגא (פי' לסמוך ולשבת עליהן) עלייהו ואם סידרן זה על זה גלי אדעתיה שהקצן לבנין ואסור לטלטלם: (יח) קוץ המונח בר"ה מותר לטלטלו פחות פחות מד' אמות ובכרמלית מותר לטלטלו להדיא משום דחיישינן

שמה יוזקו בו רבים ובמקום הזיקא דרבים לא גזור רבנן שבות: (יט) סולם של עלייה שהוא גדול ועשוי להטיח בו גגו אסור לטלטלו אבל של שובך מותר לנטותו ממקום למקום אבל לא יוליכנו משובך לשובך כדי שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול ויבוא לצוד: (כ) חריות (פירוש ענפים) של דקל שקצצם לשריפה מוקצים הם ואסור לטלטלם ישב עליהם מעט מבע"י מותר לישב עליהם בשבת וכ"ש אם קשרן לישב עליהם או אם חשב עליהם מבע"י לישב עליהם אפילו בחול: (כא) אבל נדבך של אבנים אע"פ שחשב עליו מבע"י אסור לישב (עליהם) אא"כ למדום (פי' סדרום): הגה ויש אומרים דדין אבנים כדין חריות וכן עיקר (מרדכי פ' במה טומנין והמגיד פ' כ"ה בשם הרי"ף וכן יש לפרש הרא"ש): (כב) אסור לכסות פי חבית באבן או בבקעת או לסגור בהן את הדלת או להכות בהן בברזא (פירוש הקנה שמשוימים בחבית להוציא היין ממנו) אע"פ שחשב עליה מבע"י אסור אלא אם כן יחדה לכך לעולם אבל יחדה לשבת זה בלבד לא זה"מ בדבר שאין דרכה ליחדה לכך כגון הני דאמרן אבל בכל מידי דאורחיה בהכי כגון לפצוע בה אגוזים ביחוד לשבת אחת סגי ויש מי שאומר דלא שנא ויש אומרים שצריך שיעשה בה שום מעשה של תיקון מבע"י (ועיין לעיל סימן רנ"ט דביחוד סגי): (כג) מותר לחתוך ענף מן הדקל מבע"י ומותר להניף בו על השלחן בשבת להבריא הזבובים כיון דלצורך חתכו עשאו כלי גמור:

סֵדֶר לְקוּרְאֵי תַפְּלוֹת הַיּוֹמֵי:

תתיט: רבונו של עולם "ה' אלקים אמת", תחפין באמת וקרוב לקוראיו באמת, "קומה בעזרתי", ותן לי כח וגבורה וחקמה ובינה ושכל ועצה באפן שאזכה לשבר ולבטל ולסלק מעלי כל

הַמַּחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְכֹל הַשְּׁקָרִים וְכֹל הַפְּנִיּוֹת הַבָּאִים עַל הַמַּחֲבָר בְּשַׁעַת
הַתְּפִלָּה לְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתִי חֵם וְשָׁלוֹם כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ אֶת עֵצֶם רַבּוּי
הַמְּנִיעוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, הַמוֹנְעִים וּמַעֲכָבִים אֶת תְּפִלָּתִי וּבַפְּרָט
כְּשֶׁאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין הָעוֹלָם בְּתוֹךְ בְּנֵי אָדָם הַרְבֵּה, שָׂאז
נוֹפְלִים עָלַי פְּנִיּוֹת וְשְׁקָרִים הַרְבֵּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה
לַעֲשׂוֹת וּמַה לַּפְּעֹל, כִּי רְצוֹנִי וְכֹסְפִי חֹזֵק מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּאַמְת
לְאַמְתּוֹ "בְּלִתִּי לֵה' לְבַדּוֹ" וּמָה אַעֲשֶׂה וְעוֹנוֹתִי גָרְמוּ שְׁבָאִים עָלַי
פְּנִיּוֹת וּבְלָבוּלִים גְּדוֹלִים וְרַבִּים מְאֹד, וּמְבַלְבְּלִים אֶת תְּפִלָּתִי מְאֹד
מְאֹד בְּכַמָּה וּכְכַמָּה מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וּבְלָבוּלִים שׁוֹנִים אֲשֶׁר עָצְמוּ
מִסִּפֵּר, וּבְעַל כָּרְחֵי עוֹלָם עַל דַּעְתִּי כַּמָּה וּכְכַמָּה פְּנִיּוֹת גַּסּוֹת וְדַקּוֹת,
גְּלוּיּוֹת וְנִסְתָּרוֹת, בְּכַמָּה וּכְכַמָּה בְּחִינּוֹת וּבְכַמָּה אָפְנִים שׁוֹנִים, אֲשֶׁר
אֵי אֲפֹשֶׁר לְפָרְטֵם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה מִתְחַדְּשִׁים
וּמִתְגַּבְּרִים פְּנִיּוֹת וּבְלָבוּלִים וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת אַחֲרוֹת וְאֵפְלוּ כְּשֶׁאֲנִי
מִתְפַּלֵּל לְבַדִּי, בָּאִים עַל דַּעְתִּי פְּנִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, וּמְכַל שֶׁכֵּן כְּשֶׁאֲנִי
עוֹמֵד וּמִתְפַּלֵּל בֵּין אַנְשֵׁים רַבִּים, וּבַפְּרָט בְּעִיר אַחֲרֵת וּבְמָקוֹם
אַחֵר, שָׂאז מִתְגַּבְּרִים הַפְּנִיּוֹת וְהַבְּלָבוּלִים בְּיוֹתֵר מְאֹד מְאֹד, עַד
אֲשֶׁר אֵינִי יָכוֹל לְדַבֵּר אֲפְלוּ דְבוּר אֶחָד בְּתְּפִלָּה כְּרְאוּי בְּאַמְת
לְאַמְתּוֹ:

תתכ: חוים וְחַמֵּל וְרַחֵם עָלַי וְעֲזֹרְנִי וְזַכְּנִי לְאַמְת גָּמוֹר, שְׁלֵא אֶהְיֶה
בְּכָלֵל נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת כָּלֵל בְּשׁוּם אֲפֵן וּבְחִינָה בְּעוֹלָם, שְׁלֵא יִהְיֶה לִי
שׁוּם רְצוֹן וְתִאָּוָה לֹא לְכָבוֹד בְּנֵי אָדָם וְלֹא לְשִׁבְחָם וְהַתְּפָאָרוֹתָם,
וְלֹא לְמָמוֹנָם וְלֹא לְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם כָּלֵל וְלֹא אֲשִׁים בְּטַחֲוֹנֵי חֵם
וְשָׁלוֹם בְּשׁוּם בֶּן אָדָם כָּלֵל, רַק אֲדַע וְאֲאַמֵּן בְּהַאֲמַת לְאַמְתּוֹ כִּי
מִמֶּךָ הַכֹּל, "וְהָעֵשֶׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאֲתָה מוֹשֵׁל בְּכָל הַבְּשָׂר
חָצִיר, וְכֹל חֶסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׁדֶה וּמַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם" וְאַזְכֵּה לְקִיָּם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תנ"ך
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָה" שְׁעֵי יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

בְּאַמֶּת מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "אַל תִּבְטְחוּ בְּגֵדֵיבַיִם, בְּבֶן אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה תִּצָּא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאַדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו אֲשֶׁרִי שָׂאל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ, שִׁבְרוּ עַל ה' אֱלֹקָיו", וְנֶאֱמַר: "בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּה' וְהָיָה ה' מִבְּטָחוֹ, בְּטָחוּ בַּה' עַדִּי עַד, כִּי בֵּיהָ ה' צוֹר עוֹלָמִים וַיִּבְטְחוּ בָּהּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, כִּי לֹא עֲזַבְתָּ דוֹר שִׁיךָ ה'":

תִּתְכַּא: עֲזַרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי לְבַל אֲטַעָה אֶת עַצְמִי וְלֹא אֲחַפֶּה אֶת הַשָּׁקֶר בְּאַמֶּת חַס וְשָׁלוֹם, שְׁלֹא יִהְיֶה שׁוֹם כַּח לְהַבְעֵל דְּבַר וְהַקְלָפוֹת לְסַבֵּב מִסְבּוֹת בְּדַעְתִּי בְּמִזְמוֹתֵיהֶם וּבְנִכְלֵיהֶם וּבְדַרְכֵי הָעַקְמִימִיּוֹת שְׁלָהֶם, לְהַתְגַּדֵּל וְלְהַתְנַפֵּל עַל דַּעְתִּי לַעֲשׂוֹת אֵיזָה תְּנוּעָה וְהַמְחֵאת כָּף וְכִיּוֹצֵא בָּזָה, אוֹ לְהוֹצִיא שׁוֹם קוֹל וְדַבּוֹר בְּשִׁבִיל אֵיזָה פְּנִיָּה חַס וְשָׁלוֹם, וְלְהַטְעוֹת אֶת עַצְמִי חַס וְשָׁלוֹם כְּאֵלוֹ בְּאַמֶּת אֲנִי צָרִיךְ לָזֶה חֲלִילָה לִּי מִעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה "ה' הִיָּה עוֹזֵר לִּי", וַחֲדַל וּמְנַע אוֹתִי מִכָּל מִינֵי פְּנִיּוֹת וּשְׁקָרִים, הֵן מִפְּנִיּוֹת שֶׁל שָׁקֶר גָּמוֹר בְּשִׁבִיל הַתְּפָאֲרוֹת בְּנֵי אָדָם מִמָּשׁ אוֹ בְּשִׁבִיל מְמוֹנָם חַס וְשָׁלוֹם, וְהֵן מִפְּנִיּוֹת שְׁקָרִים הַמְצַפִּים בְּאַמֶּת "לֹא אֲשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיעַל, עֲשֵׂה סְטִים שְׁנֵאתִי לֹא יִדְבַק בִּי, לִבִּי עֵקֶשׁ יָסוּר מִפְּנֵי, רַע לֹא אֲדַע לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עוֹשֵׂה רְמִיָּה, דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינַי", רַק אֲזַכֶּה שְׁכָל כּוֹנְנִי וְתְנוּעוֹתִי בְּתַפְלָתִי יִהְיֶה רַק לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לְבַד בְּאַמֶּת לְאַמְתּוֹ, כְּרִצוֹנְךָ הַטּוֹב, עַד שְׁאֲזַכֶּה לְאַמֶּת שְׂאֵתָה חָפִץ בּוֹ וְעַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ הָאָרֶץ מֵעֲלָמָא דְאַתִּי לְעוֹלָם הַזֶּה, שְׂיִתְגַּלָּה הָאֵמֶת בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂיִתְגַּלָּה לְעֵתִיד לָבוֹא בַּיּוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר אֶתָּה עֵתִיד לָדוֹן בּוֹ אֶת עוֹלָמְךָ, "קִטְוֹן וְגָדוֹל שָׁם הוּא", כִּי תָבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בָּשָׂר, וְאַתָּה עֵתִיד לְקַח דִּין וְחֵשְׁבוֹן מֵאַתָּנוֹ וְלָדוֹן אוֹתָנוֹ עַל כָּל דְּבַר וְדָבָר, עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט, עַל כָּל דְּבַר גָּדוֹל וְקִטְוֹן, כִּי אֵין אֶתָּה וְתָרַן

כָּלֵל, וְאִזּוֹ לֹא תוֹתֵר שׁוּם דְּבַר קָטָן, כִּי "הָאֱלֹקִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל נְעֻלָּם אִם טוֹב וְאִם רָע", וְהַכֵּל יִהְיֶה נִזְכָּר לְהָאָדָם אִזּוֹ:

תִּתְכַבֵּב: כִּי אַתָּה זוֹכֵר כָּל מַעֲשֵׂי עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וְהֵמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׂמֵכֵרֵי אִשִּׁית אֵינן שִׁכְחָה לְפָנֶיךָ כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ, וְאֵינן נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמַּפְעֵל וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִבְחַד מִמֶּךָ הַכֵּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵינוּ, צוֹפֵה וּמִבֵּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, כִּי תָבִיא חֵק זְכוּרֹן לְהַפְקֵד כָּל רוּחַ וְנַפֶּשׁ, לְהִזְכֹּר מַעֲשֵׂים רַבִּים וְהֵמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵינן תִּכְלִית מִרְאֵשִׁית כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ, וּמִלְּפָנִים אֹתָהּ גָּלִיתָ, מִי לֹא יִהְיֶה נִפְקָד אִזּוֹ בַּיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא, "כִּי גָדוֹל יוֹם ה' וְנוֹרָא מְאֹד, מֵאֵינן כְּמַחוּ, וּמִי יִכְיָלְנוּ" כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר יִהְיֶה נִזְכָּר לְפָנֶיךָ אִזּוֹ, מַעֲשֵׂה אִישׁ וְתַחֲבוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעֲלָלֵי אִישׁ אֲשֶׁרֵי אִישׁ שְׁלֵא יִשְׁכַּחְךָ וּבֵן אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ, כִּי דוֹרְשִׁיךָ לְעוֹלָם לֹא יִכָּשְׁלוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לְנִצַּח כָּל הַחוֹסִים בְּךָ כִּי זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשֵׂים לְפָנֶיךָ בָּא, וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה בְּלָם וְאִזּוֹ יִרְאוּ הַכֵּל אֶת גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִים וְכָל הַנְּלוּיִם עֲלֵיהֶם, אֶת הוֹדֵם וְזִיוֹם וְתַפְאֲרָתָם, וְאֶת יָקָר תַּפְאֲרַת גְּדֻלַּתָם, אֲשֶׁרֵיהֶם אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם, מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לָהֶם, "עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זוֹלָתָךְ, יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ" כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת מַעֲלַת תַּפְאֲרַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים בְּאֱמֵת, יִרְאוּ אִזּוֹ בַּיּוֹמָא דְדִינָא רַבָּא כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְשַׁבְּתֶם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע, בֵּין עוֹבֵד אֱלֹקִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוּ" וְאִזּוֹ יִתְגַּלֶּה עֵצֶם הָאֱמֵת בְּעוֹלָם, וְתִשְׁלַם לְכָל אֶחָד כְּמִשְׁפָּטוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הָאֱמֵת שְׂאִינָה יְכוּלָה לְסַבֵּל אֶת הַרְשָׁעִים וְאֶת הַשּׁוֹנְאִים וְהַרוֹדְפִים אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל יִרְאֶיךָ וְתִמְיָמֶיךָ וְאִזּוֹ יִשׁוּבוּ עַל יְדֵי זֶה כָּל בָּאֵי עוֹלָם אֵלֶיךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ, וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְשִׁמְךָ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "כִּי אִזּוֹ אֶהְפֹּךְ

זָקַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תנו"ז צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני" מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֵל כָּל הָעַמִּים שָׁפָה בְרוּרָה לְקֹרֵא כָּל בְּשֵׁם ה' וּלְעַבְדוֹ שְׂכָם
אַחַד: